

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.241/2022/5.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (felperesi képviselő címe) (eljáró kamarai jogtanácsos: kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperest képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (17. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 24.K.702.012/2021/16. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a peresített időszakban a szolgálati hely állományában település működési körzettel körzeti megbízottként teljesített szolgálatot. A körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a körzeti megbízotti és a körzeti megbízotti

csoport működési körzetén kívül járőri és egyéb (átkísérés, rendezvénybiztosítás, vonat-, vadászat- és határőrzési ellenőrzés, stb.) feladatokat, melyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Megbízási díj megfizetése iránti szolgálati panaszát az alperes vezetője a kérelem megalapozatlansága miatt elutasította.

A felperes keresete, az alperes védírata

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2018. július 1-től 2021. június 30. napjáig terjedő időszakra bruttó 1.043.550 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ában határozta meg. Keresetét azzal indokolta, hogy a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 21. pontja taxatív meghatározza, hogy mely esetekben lehet a körzeti megbízottat a működési körzetéből eseti jelleggel meghatározott szolgálati feladatra elvonni, amelyekbe a rendszeresen ellátott járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb feladatok nem tartoznak bele. Keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) és (5) bekezdéseit jelölte meg.

[3] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, vitatva a követelés jogalapját és összecszerűségét.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.043.550 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Ítéletét – a KMB szabályzat 2., 3/d., 15., 20-22., 24-25., 37., 57. és 72/c.), valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás 4-5., 61-62. pontjaira figyelemmel – a Hszt. 2. § 25. pontjára, 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5)-(6) bekezdéseire, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet 2. mellékletére alapította. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a KMB szabályzat kogens módon határozza meg az ellátandó feladatok körét, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. Rögzítette, hogy a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás; a TIK küldések végrehajtása a járőrök feladata; a felperes működési körzete a csoportkörzet létrehozásától függetlenül változatlan maradt. A tanúvallomások, kimutatások, menetlevelek és a TIK küldés iratai alapján megállapította, hogy a felperes a KMB szabályzat 24., 25/a. és 57. pontjaiban foglaltakkal szemben a működési körzetén kívül rendszeresen ellátott a beosztásába nem tartozó járőri és egyéb feladatokat. E körben rámutatott, hogy az alperes a KMB szabályzat 21. pont c) és d) alpontjaiban előírtakat, az eseti jellegű elvonás feltételeit – a fokozott ellenőrzésekkel, TIK küldésekkel és a veszélyhelyzettel összefüggésben – nem tudta alátámasztani. Az irányadó ítélkezési gyakorlatra utalással megállapította, hogy az ellátott feladatok a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak

minősülnek, melyekért a felperes részére a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alapján megbízási díj jár. Rögzítette továbbá, hogy a rendőrkapitányságon a perbeli időszakban folyamatosan több járőri, járőrvezetői státusz betöltetlen volt, ezért az alperes a rendelkezésre álló járőri létszámmal a járőrszolgálati feladatokat nem tudta ellátni, így a felperes igényét a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja alapján is megalapozottnak találta. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemnek megfelelően, a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg, mert azt a többletszolgálat ellátásával érintett napok számára (F/4. számon csatolt kimutatás) és a feladat jellegére tekintettel a felperes által végzett többletfeladatokkal arányban állónak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. A fellebbezési tényállásban hivatkozott a Hszt. 163. § (5) bekezdésére, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:47. és 6:48. §-aira, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 4. § (1) bekezdés a) és b) pontjaira, valamint a 3. § (6) bekezdésére. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból téves következtetést vont le; a – fellebbezésben meg nem nevezett – jogszabályokat helytelenül alkalmazta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem indokolta azon megállapítását, miszerint a felperes munkaidejének jelentős részében járőrfeladatokat hajtott végre, illetve olyan feladatok ellátására kötelezték, amelyek a működési körzetén kívül estek. Kifogásolta, hogy az ítélet az eseti jelleg és a rendszeresség elhatárolásáról indokolást, valamint a rendszeresség alátámasztására konkrétumokat nem tartalmaz.

[6] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogsértő módon értelmezte a KMB szabályzat és az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyeleti, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK szabályzat) rendelkezéseit. A felperes saját működési körzetében a közterületen a beosztásához tartozó feladatokat látta el; a körzeti megbízotti és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül pedig a TIK küldéseket a TIK szabályzat 24. és 46/A. pontjában foglaltak, valamint a KMB szabályzat 21. pont c) és d) alpontjai alapján eseti jelleggel, a különleges jogrendhez, valamint késedelmet nem tűrő rendőri intézkedésekhez kapcsolódóan látta el. Az ítéletben említett vasút-ellenőrzési, valamint határrendészeti feladatok nem köthetők a covid helyzet miatt bevezetett különleges jogrendhez. A KMB Szabályzat 15. pontja, valamint a 6/2019 (IV. 03.) PMRFK intézkedés alapján a körzeti megbízotti csoport kialakításával a felperes körzeti megbízotti működési körzete a csoport működési körzetére bővült. A saját működési körzetét kívül, de a körzeti megbízotti csoport működési területén teljesített feladatellátás nem alapozza meg a megbízási díj kifizetését. Az elsőfokú bíróság tévesen értelmezi a KMB szabályzat 72. pont c) alpontját akként, hogy a felperes működési körzete nem bővíthető a csoport működési körzetére. A többletfeladatként említett kíséresi feladatok nem feltétlenül felelnek meg a rendőrségi fogdák rendjéről szóló 56/2014. (XII. 5.) BM rendeletben (a továbbiakban: Fogdarendelet) meghatározott kísérés fogalmának, mert

csak a fogvatartottakat kísérik; az állomány által kísérésnek nevezett feladatok ettől különbözőek.

[7] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy az alperes fellebbezésében jogszabálysértést nem jelölt meg. Nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált volna. A TIK küldéseket, függetlenül azok helyszínétől, nem lehet a körzeti megbízotti feladatok körét sorolni, azok járőrfeladatnak minősülnek. Az egyéni működési körzeten kívül végzett feladatok szintén többletfeladatok. Hivatkozott számos bírósági döntésre.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést nem támadta, eljárásjogi felvetések mellett elsősorban az ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól. A fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[10] A felperes tévesen hivatkozott arra, hogy a fellebbezés jogszabálysértést a jogszabályhely pontos megjelölésével nem tartalmaz, mivel az alperes a Fogdarendelet kísérés fogalmának megsértését felhívta, így a másodfokú bíróságnak nem volt jogalapja a fellebbezés visszautasítására.

[11] Az alperes hivatkozott egyrészt a Fogdarendeletben foglalt szabály megsértésére, másrészt a késedelmi kamatra és perköltségviselésre vonatkozó jogszabályi rendelkezésekre, harmadrészt pedig a megsértett jogszabályhely pontos megjelölése nélkül részletesen érvelt az elsőfokú ítélet jogszabálysértő jellegének altámasztására. A másodfokú bíróság az alperes ilyen irányú érvelésére az alábbi indokolást adja:

[12] A fellebbezés elbírálása során annak van jelentősége, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezéssel támadott határozatot a Kp. 108. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezés keretei között, az abban felhozott indokok alapulvételével vizsgálhatja felül. A Kp. 99. § (1)

bekezdése, 100. § (2) bekezdés b) pontja és 104. § (1) bekezdése alapján a közigazgatási bírósági eljárásban a fellebbezési kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél milyen bírósági döntést kér. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A tartalmi elemek hiánya vagy fogyatékosága esetén a másodfokú bíróság szintén nem kerül abba a helyzetbe, hogy egzakt módon megismerhesse azt az okot vagy okokat, amelyek miatt a fél a jogerős határozatot jogszabálysértőnek tartja. Emellett a fellebbezési kérelem e tartalmi elemei meghatározzák a fellebbezési eljárás tartalmi és perjogi kereteit (Kf.VII.39.673/2020/7.). A pontos jogszabályhely megjelölése, ekként a felülbírálat kereteinek meghatározása a fellebbező fél kötelezettsége. A Kp. 2. § (2) bekezdésében foglalt tisztességes, koncentrált és költségtakarékos eljárás követelményéből sem vezethető le a bíróság olyan kötelezettsége, hogy a támadott határozat jogszerűségéről pusztán a fellebbezésben előadott indokok alapján a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely fél által történő megjelölése hiányában döntsön (Kpkf.X.38.049/2019/2.). Nem a bíróság feladata annak kitalálása, hogy a fellebbező fél mit sérelmez, mit kíván megfellebbezni és milyen okból. (Kpkf.VI.39.905/2021/2.).

[13] Magyarország Alaptörvénye T cikk (2) bekezdése taxatíve rögzíti mely normák minősülnek jogszabálynak; ekként jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet.

[14] A Fogdarendelet 2. § 5. pontja szerinti kísérés az a szolgálati tevékenység, amelynek során a fogvatartottat (a Fogdarendelet 2. § 4. pontja és 1. §-a alapján többek között őrizetbe, szabálysértési őrizetbe vett vagy letartóztatott személyt) meghatározott szervhez vagy helyre kísérik, szállítják. Az alperes a meglehetősen tág jogszabályi fogalomhoz képest azonban fellebbezésében nem mutatta be, hogy a felperes kimutatásaiban szereplő mely átkísérési feladatok és mely okból nem tekinthetők kísérésének, így a másodfokú bíróság jogszerűségi érvek hiányában e körben vizsgálandó nem tudott. A fellebbezés ezen, a kereseti igény jogalapját vitató részéhez fűzött alperesi érvelés azért sem bír jelentőséggel, mert a felperes a kísérésén kívül is nagy számban látott el járőri és egyéb feladatokat. Az ugyanis, hogy az ellátott többletfeladatok mennyisége miként alakul, nem a helyettesítési díjra való jogosultság, hanem annak a mértéke megítélésénél vehető figyelembe, amely összecszerűsége vonatkozó bírói mérlegelést pedig a fellebbezésében az alperes nem támadta.

[15] Az alperes azt sem fejtette ki, hogy az elsőfokú ítélet mely okból és mennyiben sértette meg a Hszt. 163. § (5) bekezdése, a Ptk. 6:47. §-a és 6:48. §-a késedelmi kamat megállapítására, valamint az IM rendelet felhívott perköltségre vonatkozó rendelkezéseit, így a másodfokú bíróság e körben – a jelen ítélet [12] bekezdésében írt tartalmi érvelés hiányára figyelemmel – a vizsgálatot lefolytatni és a fellebbezést elbírálni nem tudta.

[16] Az alperes fellebbezésében – ide nem értve a jelen ítélet [14]-[16] bekezdéseiben vizsgált jogszabálysértéseket – az állított eljárási, valamint anyagi jogszabálysértéseket a jogszabályhely pontos megjelölésével nem határolta be. Az általa hivatkozott ORFK utasítások és intézkedés nem minősülnek az Alaptörvényben rögzített jogszabályoknak. Az ORFK utasítás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 1. § (1) bekezdése és a 23. § (4) bekezdése alapján nem jogszabály, hanem közjogi szervezetszabályozó eszköz, ahogyan ezt a Kúria több korábbi határozatában (Kf.VII.45.188/2021/2; Kf.VII.39.052/2021/4; Kf.VII.39.890/2021/4; Kf.VII.40.247/2021/4.) kifejtette. A PMRFK intézkedés ugyancsak nem jogszabály, hanem a Jat. 24. § (3) bekezdése alapján más jogi eszköz. Így a másodfokú bíróság a fellebbezésben állított indokolási hiányosságokkal kapcsolatos, valamint a felperes beosztásához nem tartozó feladatokkal összefüggésben tett ítéleti megállapításokat támadó érvelést érdemben nem vizsgálhatta.

[17] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[18] A pervesztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102.§ (1) bekezdése, valamint az IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó, és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[19] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[20] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[21] A másodfokú bíróság a határozat bevezető részében az alperes 2023. január 1. napjával megváltozott megnevezését az Alaptörvény – tizenegyedik módosítását követően hatályos – F) cikk (2) bekezdésére és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 4/A. § (1) bekezdésére figyelemmel tüntette fel.

[22] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. február 8.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Németh Andrea s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró